

Juventut

revista juvenil alternativa

núm. 96

3 - 2011

revista de Joves
D'esquerra
Verda

60 Cts

ens ho
estan
robant
tot!

67 anys
jubilació

retallades
CIU

reforma
laboral

Indigna't! Rebel·la't! **Organitza't!**

índex 96

P.03
Editorial

P.06
La universitat pública i
democràtica perilla

P.07
La democratització de la revolta
o la revolta de la democratització

P.08_09
En defensa de l'estat del benestar

P.10
8 de Març, dia
de les dones
treballadores

P.11
CIU-PSOE:
la pinça de les
regressions
mediambientals

P.12
Cultura
Sí a internet!

P.13
Miscel·lània

P.14_15
Entrevista
Txell Bru

P.16
La contra

P.04_05
Flaixos

Revista Juvenil Alternativa · Joves d'Esquerra Verda
Fundada per la JCC l'any 1977

Edició: Joves d'Esquerra Verda

Consell de Redacció: Pol Ardanuy Roca, Miquel Àngel Claveria Pérez, Marc Giménez Villahoz, Júlia Miralles de Imperial Pujol, Agustín Rossi, Pau Planelles Oliva, Gerard Sentís Garcés, Gerard Domínguez Reig, Anna Rovira Prats i Júlia Mas Maresma.

Directora: Alba Benedicto Pentinat

Redacció: Armengol, 2-8, 08003 Barcelona

Web: www.joves.cat

c/e: jovent@joves.cat

Disseny i Maquetació: www.siscubellido.com

Impressió Cevagraf · Dipòsit legal b-38.281-81 · Tirada 15.000 exemplars

Juvent expressa la seva opinió a través de l'Editorial.

Els articles signats són responsabilitat dels seus autors i autores.

A Jovent intentem escriure en un llenguatge no sexista ni discriminatori.

Juvent s'imprimeix en paper ecològic en defensa del medi ambient.

Des de fa més d'un any, el Govern espanyol del PSOE ha llançat una sèrie de mesures, retallades socials i laborals, sota l'argument que eren les úniques possibles per sortir de la crisi. Davant d'això, hem estat molts i moltes joves qui hem sortit al carrer per expressar la nostra indignació i exclamar que així no, que són d'altres les mesures que ens faran sortir d'aquesta crisi.

El Govern ZP, però, més preocupat a satisfer les exigències dels que han provocat aquesta crisi, mercats financers, bancs i d'altres, ha fet cas omís de la nostra veu.

No obstant això, els darrers mesos hem viscut un dels atemptats més flagrants: la tan necessària reforma de les pensions. Una de les més preuades conquestes socials de la classe treballadora ha estat qüestionada sota arguments absolutament demagògics i populistes. Després de posar la classe treballadora entre l'espasa i la paret, el Govern ha materialitzat l'augment de l'edat de jubilació fins als 67 anys.

Mentrestant, l'Estat manté una taxa d'atur juvenil de més del 40%, i el Govern no ha adoptat cap mesura adreçada a garantir el dret a l'emancipació del jovent. Ni una mesura per crear ocupació, ni una sola mesura per apostar per un canvi de model productiu... Totes les reformes llançades no tenen com a objectiu

reduir aquesta taxa, sinó garantir els beneficis dels poderosos, d'aquells que en plena crisi econòmica han tancat els seus balanços amb uns beneficis desorbitats.

A casa nostra, en menys de tres mesos el Govern CIU ja ha mostrat l'estratègia que determinarà la seva política dels propers 4 anys: LES RETALLADES ALS TREBALLADORS I LES TREBALLADORES I LES AJUDES ALS RICS! Mentre anunciaven la retallada d'un 20% en la despesa de les escoles públiques, ampliaven els ajuts públics a escoles que segreguen per sexes. En el cas de les taxes universitàries ja han anunciat un increment que no permetrà garantir l'equitat en l'accés a la universitat.

Per tot això, quan assistim a la major retallada de drets socials de la nostra història, els i les joves hem d'alçar la veu, hem d'organitzar-nos i dir que AIXÍ NO! Sinó com ho han fet els i les joves de Tunísia, d'Egipte, i d'Islàndia!

Properament, tenim uns comicis importants: estan en joc els nostres ajuntaments. Un moment clau per sortir al carrer i exigir que s'acabin les retallades i per blindar el pas a la dreta!

EL 22-M: PERQUÈ NO ET ROBIN EL FUTUR, MÉS ESQUERRA VERDA!

Joves d'Esquerra Verda rebutja de ple les sentències del Tribunal Suprem que volen obligar la Generalitat a trencar la política d'immersió lingüística

L'organització política juvenil qualifica les decisions judicials com una maniobra "retrograda" que pretén minoritzar la llengua catalana per desig dels afins al 'Tea Party' espanyol.

Recolzament a les protestes populars de Tunísia, Algèria, Egipte, Líbia i d'altres

L'organització política juvenil dona suport a la demanda de millores socials i llibertats duta a terme per joves i treballadors les darreres setmanes, reprimides violentament per les forces de seguretat d'aquests països.

Presentació del còmic de l'històric dirigent antifeixista del PSUC Miguel Núñez

Sota el títol 'Mil vidas más', que va començar amb Núñez en vida, les vinyetes d'Alfonso López, Pepe Gálvez i Joan Mundet relaten la seva vida i formaran part d'un documental d'Albert Solé.

Retirada del monument franquista al passeig de Gràcia de Barcelona

Joves d'Esquerra Verda de la capital catalana ha celebrat la retirada del monument franquista situat a la cruïlla del passeig de Gràcia amb l'avinguda de la Diagonal.

JEV denuncia que el PSOE i CiU completen el gir a la dreta amb l'allargament de la vida de les centrals nuclears

El coordinador nacional, Miguel Ángel Díaz, i el responsable de Medi Ambient, Pau Planelles, qualifiquen l'esmena pronuclear de "regressió mediambiental sense precedents" i n'annuncien accions contràries

Segona Escola de Formació a Santa Perpètua de Mogoda

La jornada antiracista, amb la participació de més de 70 joves, s'ha centrat en els reptes de la immigració i els mitjans per combatre el racisme i la xenofòbia.

Campanya per la joguina "responsable, no sexista, no bèl·lica i solidària"

Un any més, JEV ha dut a terme aquesta campanya en unes dates de consum elevat per tal de "trencar estereotips i avançar en l'educació igualitària", segons ha assegurat la coordinadora nacional, Janet Sanz.

flaixos joves

'Que no t'emboliquin, reutilitza!'

L'agrupació de JEV a les Corts de Barcelona se suma a la campanya d'abast nacional pel consum responsable que l'organització política juvenil llença cada any coincidint amb aquestes festes

Commemoració dels bombardeigs italians sobre la ciutat de Barcelona

L'acte, organitzat per l'associació Altraitalia, va tenir lloc diumenge 13 de febrer a la plaça de Sant Felip Neri de la capital catalana.

05

2n PREMI CARME CASAS PER A TREBALLS DE RECERCA

S'obre la convocatòria del 2n Premi Carme Casas.

Joves d'Esquerra Verda i la Fundació Nous Horitzons amb la voluntat de continuar impulsant i donar suport als treballs de recerca, obren una nova convocatòria del Premi Carme Casas. Els objectius són la promoció, el foment, l'estudi i l'investigació de les ciències polítiques, socials i tecnològiques des d'una perspectiva nacional, transformadora, ecologista i feminista. El termini de presentació acaba el 30 d'abril de 2011. Consulta les bases a: <http://joves.cat/documents/3220>

LA UNIVERSITAT PÚBLICA I DEMOCRÀTICA PERILLA

A finals de l'any passat, els presidents i les presidentes dels Consells Socials de les Universitats Públiques Catalanes van presentar un document sota el títol "Propostes de model del sistema universitari català". Aquest, recull una sèrie de propostes per propiciar un "canvi de paradigma" pel que fa als "aspectes de governança, finançament i eficiència organitzativa" del sistema universitari. És inqüestionable que cal reformar-ne certs aspectes, però el que proposen els presidents i presidentes dels Consells Socials, amb el que de moment sembla el beneplàcit de la Conselleria d'Economia i Coneixement (de la qual depenen les universitats catalanes), no és en la direcció en la qual s'ha d'anar si es vol mantenir la funció pública de la Universitat com a element d'inclusió social i com a centre de conservació, generació i difusió de coneixement.

En primer lloc, la proposta provinent dels Consells Socials fa referència al sistema de governança de la universitat. Segons aquests, s'hauria de regir per "mecanismes àgils de gestió, facilitar els mecanismes de presa de decisions i reduir el nombre de membres de les estructures directives" entre altres mesures. A la pràctica consisteix en crear un òrgan de govern i de màxima responsabilitat de la universitat anomenat Consell Superior el qual estaria format per no més de 15 membres amb majoria de representants de la societat. El president d'aquest estaria nomenat pel Parlament de Catalunya i no tindrà cap tipus de vinculació amb l'àmbit acadèmic. Qui executaria i gestionaria els acords adoptats per el Consell Superior seria el Consell Executiu el qual estaria format pel rector o rectora, el o la gerent, 3 vicerectorats, 3 deganats i un secretari o secretària. Qui escolliria el rector no seria el claustre que és tal i com funciona en l'actualitat sinó que l'escolliria el Consell Superior davant del qual rendirà comptes. El claustre passaria a ser un òrgan assessor del Consell Superior i Executiu però sense cap pes real en la presa de decisions de la universitat. A més, estaria format per un nombre representatiu de membres de la comunitat universitària (però no més de 100) la majoria dels quals serien acadèmics amb vinculació permanent a la Universitat. D'aquesta manera l'òrgan representatiu de tota la comunitat universitària, escollit democràticament per als diferents col·lectius d'aquesta (professorat, Personal d'Administració i Serveis i estudiantat) deixaria de participar en el debat i la presa de decisions que afecten a la universitat, el Parlament de la Universitat, passaria a ser un òrgan merament consultor. En segon lloc, pel que fa en l'àmbit del finançament, el model no millora. La Generalitat, si bé seguiria aportant la part pública d'aquest finançament, veuria les seves competències diluïdes, atès que d'aprovar-se el model seria la Universitat de Catalunya qui decidiria quina quantitat correspon a cada universitat. Per tant, ara ja no tindríem un organisme públic amb la capacitat de ser, dins de les seves possibilitats, relativament parcial en quant al repartiment de recursos, sinó que serien agents interessats (rectors de les universitats

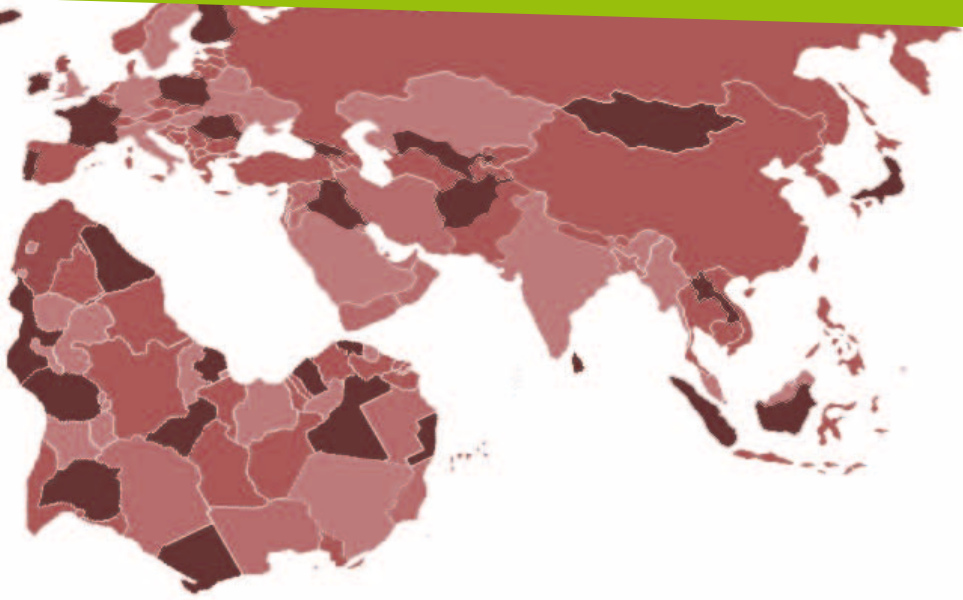
públiques i privades, representants de la societat que poden ser perfectament corporacions empresarials) que voldrien quedar-se la major part del pastís per a la seva parcel·la de competència, corrent el risc que es formessin majories que perjudiquin l'interès general, beneficiant alguns interessos particulars i privats.

I no només el capital públic de la universitat ens nequiteja, atès que el document proclama també que les universitats han de tenir més autonomia financera. Això vol dir que han de tenir una font d'ingressos independent a la seva font principal (el sector públic) i condueix directament cap a un paper major del sector privat, i per tant dels Mercats, a la Universitat Pública. L'experiència ens demostra que els interessos privats dins de les institucions públiques d'educació acaben imposant uns criteris que van en contra del pensament crític i que imposen en els currículums acadèmics les seves prioritats, i no la de l'estudiantat. D'altra banda, aquesta recerca de més autonomia financera podria suposar un augment de les taxes universitàries, això significa que pujarien els preus de les matrícules que paga cada estudiant. Per tant, a part de tendir cap a la mercantilització de la Universitat, també suposaria una privatització d'aquesta en tant que l'accés seria més costós alhora que aniria perdent la seva vocació de servei públic.

A més a més, es pretén incorporar variables de rendibilitat i productivitat, tant per poder aspirar a un finançament major com vinculat a les polítiques de personal, així és com es pretén reduir les despeses generals mitjançant una major eficiència. Cal anar en compte amb això. Des de Joves d'Esquerra Verda sempre hem manifestat que cal salvaguardar els nostres recursos i per tant aprofitar-los al màxim, però vista la tendència dels darrers anys i sobretot des de l'inici de l'actual crisi econòmica, "eficiència" i "productivitat" lligats al finançament estan servint com a excuses per a delmar els recursos públics de tot tipus d'institucions. I, quan es lliga a política de personal, acaba suposant que els treballadors acabin patint condicions laborals més perniciososes.

En definitiva, aquesta proposta de model universitari proposat pels presidents i presidentes dels Consells Socials i que segueix la línia anunciada pel Departament d'Economia i Creixement del Govern de Convergència i Unió, apunta cap a un model de governança de caràcter vertical i jerarquitzat on la democràcia queda en segon terme. Des de Joves d'Esquerra Verda ens oposem a aquesta proposta i continuem apostant per construir un model universitari on la inclusió social, la democràcia en la governança i la conservació, generació i transmissió de coneixement siguin els seus pilars.

*Gerard Domínguez i Reig
Júlia Boada i Danés*

La democratització de la revolta o la revolta de la democratització

Fa setmanes que observem com alguns dels països àrabs més coneguts turísticament viuen immersos en unes revoltes que alguns ja assimilens a la caiguda del mur de Berlín. Curiosament mai s'ha parlat d'aquests països com a dictadures i la ciutadania d'Occident se sorprèn al conèixer-ho. Però... quin és el paper de les xarxes socials en tot plegat? Es tracta de revoltes orquestrades per una oposició organitzada al règim o responen a la voluntat popular?

Les revoltes s'iniciaven a Tunísia el 17 de desembre de 2010 amb l'anomenada "Revolta del Gessamí" quan un jove es va cremar després que la policia li confiscés la seva paradeta de fruites, en un país amb un historial de retallades socials per part de l'estat més que considerable. Tunísia, el paradís low cost dels viatges de final de carrera universitària, se situava en el mapa desemascarant la terrible dictadura de Ben Ali que des del 1987 governava amb mà de ferro el país. Les protestes del petit oasi turístic tunisià van saltar de seguida a una altra i propera dictadura, la d'Algèria, que per desconeguda no és menys salvatge, sobretot amb la cultura amaziga ubicada a la Cabília. Abdelaziz Bouteflika, president del país des de 1999, havia aconseguit ser aliat preferent d'Estats Units, condonar el deute que tenia el país amb Rússia i relacions preferencials amb la Unió Europea. Cal no oblidar, però, que les condicions de vida de la població disminueixen any rere any i són el motiu de les protestes d'una societat civil silenciada i invisibilitzada, sobretot respecte les queixes dels països veïns. La ciutadania algeriana reclama feina, fer front a la corrupció política i unes condicions de vida dignes, com està succeint a la resta de revoltes del nord d'Àfrica.

Egipte es presenta com el cas més destacat ja que, amb una població superior als 85 milions d'habitants (20 d'ells a la metròpoli d'El Caire) i com a soci preferencial d'Estats Units, representa un punt imprescindible per a la geoestratègia mundial, sobretot per la seva proximitat i relació amb el conflicte Israel-Palestina. Hosni Mubarak,

president del país des de fa més de 30 anys, representa una casta militar que domina Egipte des de la seva independència i que sotmet la població a unes taxes d'atur molt elevades amb greus dèficits de llibertat d'expressió, problemes de corrupció i entorn el 40% de la població vivint sota el llindar de la pobresa.

Si en el context de l'Europa Occidental les noves tecnologies han esdevingut sovint un actor més convertint-se en generadores de notícies per si soles, com no podran ser-ho també en règims totalitaris on tots els mitjans de comunicació estan controlats pel poder? D'aquesta manera les xarxes socials, sobretot el Twitter, s'han convertit les darreres setmanes en el que dècades enrere eren les octavetes clandestines, la guspira que encenia les revoltes als carrers d'arreu del país. Mitjançant aquesta plataforma s'han convocat grans manifestacions fins al punt que el govern egipci, entre d'altres, va arribar a prohibir l'accés a Twitter i la resta de plataformes 2.0 tancant l'accés a internet a la seva població. El que fa un parell d'anys ja preocupava durant les protestes a Iran a la coneguda Revolució Verda després del presumpte frau electoral, s'ha confirmat a les revoltes del Magreb, on malgrat existir una oposició estructurada i clandestina ha permès que les queixes s'allarguin durant setmanes i s'estenguin fora del país. La llibertat d'informació impedita pels partidaris de Mubarak té una alternativa de 140 caràcters que aconsegueix organitzar una oposició ferma i consolidada no només a Egipte sinó en forma de manifestacions espontànies davant les ambaixades d'aquest país arreu del món.

L'únic dubte és, doncs, si aquestes protestes iniciades en piulades més o menys anònimes alentiran un procés que lluny de necessitar líders messiànics demana una estructura organitzada que encamini la transició cap a un règim democràtic.

*Gerard Sentís Garcés
Moviments Socials i Cooperació de JEV*

Ens ho estan robant tot!

En defensa de l'Estat del Benestar

i en contra de l'Acord de reforma del sistema de pensions i l'Acord econòmic i social

La negociació:

L'Acord de reforma del sistema de pensions i l'Acord econòmic i social de l'any 2011 suposen una nova retallada en els drets socials, en la línia de les polítiques econòmiques dutes a terme pel govern socialista des de l'any 2008. És cert que l'Acord a què han arribat el govern espanyol, la patronal i els sindicats suposa el primer gran acord social des de l'inici de la crisi fa tres anys. El fet que hi hagi un acord és positiu, ja que és la millor manera que les polítiques en el món del treball i l'economia tinguin èxit. Reconeixem la feina feta des dels sindicats, la lluita per millorar la proposta inicial del govern, la defensa dels drets dels treballadors i les treballadores. S'han millorat els 41 anys de cotització i la jubilació als 67 anys d'edat que volia el govern ZP gràcies a les millores introduïdes pels sindicats a la taula de negociació. Entenem també que la negociació no era entre iguals, ja que el govern jugava des de la força i amenaçava d'imposar unilateralment la seva retallada, com ja va passar amb la reforma laboral. Així, la lluita que han fet els sindicats per al manteniment dels drets socials s'ha donat en una situació general de tendència a les retallades, de debilitament de l'Estat del Benestar i de predomini de les forces dels mercats per sobre de les dels Estats. Volem recordar que l'acord del Pacte de Toledo va topat amb l'oposició dels grups d'esquerres al Congrés, però una esmena de CiU, pactada amb el PSOE, al vot particular de l'informe del Pacte de Toledo és la que va fer que el Congrés aprovés la jubilació als 67 anys, incorporant flexibilitat. Aquest acord de CiU, PP i PSOE va permetre al govern reforçar la seva posició favorable a la retallada davant dels sindicats.

L'Acord:

Tot i la nostra crítica al conjunt de l'Acord, considerem que algunes de les modificacions que introdueix són en sentit positiu. En l'apartat dedicat a les pensions ens sembla positiva la inclusió dels programes formatius dins del període de cotització, així com l'eliminació de la restricció de la cotització a la Seguretat Social per a les beques d'investigació (tot i que no les fa obligatòries). També és positiva la millora de la protecció als treballadors i les treballadores afectats per ERO (expedients de regulació de l'ocupació); l'elaboració d'un catàleg de professions de penositat; la unificació dels règims especials en el règim general; i la relació de les bases màximes i els salaris mitjans per mantenir el caràcter contributiu. Per altra banda, també és positiva la separació de les fonts de finançament de les prestacions no contributives i les universals, així com el reforç de les pensions no contributives. Finalment, celebrem la voluntat d'augment del control de les mútues privades. En l'apartat de polítiques actives d'ocupació és positiva la instauració d'itineraris personalitzats per a les persones desocupades; la introducció d'un ajut (hereu del PRODI, l'actual ajuda de 420€) a què podran optar les persones aturades sense prestació (400€ mensuals, tot i que durant

només sis mesos); i la proposta de reforçament de la Formació Professional. Amb tot, reconeixent el caràcter positiu d'algunes mesures i donant ple suport als esforços fets pels sindicats per a la millora de l'Acord, considerem que el conjunt de l'Acord és negatiu per al benestar de la gent treballadora.

7 consideracions generals:

PENSIONS

L'Acord suposa objectivament un empitjorament substancial de les pensions que rebran les persones que es jubilaran a partir del 2027. Haurem de treballar més anys i haurem de jubilar-nos amb més edat per rebre una pensió menor. Alguns analistes xifren en un 20% la reducció de la quantia total de les pensions, i els sindicats preveuen que més del 50% de la població haurà de treballar més enllà dels 65 anys.

ATUR

El principal problema econòmic i social de l'Estat espanyol és l'atur. L'Acord no aprofundeix en aquest problema, sinó que s'ocupa de les pensions, que no són un problema a curt termini. De fet, les propostes destinades a combatre l'atur són molt limitades i no són noves: ja s'han dut a terme i s'ha demostrat que no donen resultats. El combat real contra l'atur passa per canvis estructurals de l'economia, per una reforma en profunditat del model productiu (més llocs de feina, més estables, més moderns i més sostenibles).

TERMINIS

Totes les mesures que suposen retallades socials (allargament de l'edat legal, increment dels anys cotitzats) tenen un grau de detall i concreció en el temps molt elevat. Les mesures amb caràcter positiu són definicions d'estratègies, equips de coordinació, etcètera. Cap de les estratègies per reduir l'atur juvenil o de les persones aturades de llarga durada no tindrà efectes en el curt termini.

SERVEI PÚBLIC D'Ocupació

En aquest sentit, les propostes de mesures conjunturals en l'apartat de polítiques actives són un brindis al sol. El més greu de tot és que es neguin a acordar l'increment de recursos per als Serveis Públics d'Ocupació (SPE) i ho supeditin a "les disponibilitats financeres". Recordem que, malgrat que l'atur a l'Estat espanyol duplica el de la UE-27, es dedica 1 treballador/a dels SPE per cada 189 aturats/des, mentre que a França és 1 per cada 12 i a la mitjana de la UE-27, 1 per cada 50 aturats/des. Que no hi hagi un acord concret i decidit per augmentar els recursos dels SPE és inacceptable i, a més, suposarà un fracàs dels altres 5 punts de les mesures de caràcter estructural acordades.

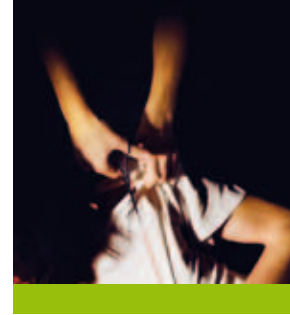
**67 anys
jubilació**

**retallades
CIU**

**reforma
laboral**

COMPLEMENTOS PRIVATS

La previsió d'unes pensions de quantia menor implica que moltes persones, les de majors ingressos, acudirán a complementar aquestes prestacions amb pensions privades. Aquest canvi suposa obrir la porta a una privatització parcial del sistema de pensions, ja que empeny les classes mitjanes a complementar la pensió pública reduïda amb un pla privat de pensions. Així, és previsible que es generalitzi l'ús d'aquesta doble via (es fa notar que hi ha qui no se la podrà permetre). Es tracta d'una cessió a les pressions dels mercats, ja que els grans fons privats de pensions seran els grans beneficiats d'aquesta reforma.

VIABILITAT

La principal amenaça a la viabilitat del sistema de pensions no és la piràmide demogràfica. La principal amenaça és la manca de cotitzants, és a dir, de persones que treballin: això pot venir per la qüestió de l'edat, però també per l'elevat nombre de persones aturades i la baixa taxa d'activitat. Per això, la millor estratègia per garantir el futur de les pensions és incrementar l'ocupabilitat i reduir el nombre de persones aturades, i l'Acord no avança en compromisos concrets en aquest sentit. A més, la Seguretat Social és l'única Administració Pública amb superàvit (cada any, també els anys de crisi) i el seu Fons de Reserva és de 65.000 milions d'euros, cosa que en demostra la viabilitat a mitjà termini. Així, no existeixen motius econòmics reals per dedicar temps i esforç a aquesta reforma, mentre sí que n'hi ha per combatre l'atur, especialment el juvenil. El Govern ha decidit basar la seva proposta en dos arguments mancats de lògica i rigor: l'envelliment de la població i l'augment de l'esperança de vida en quatre anys més. Però no diuen que l'esperança de vida es deu al descens de la mortalitat infantil i la millora de la salut de la població. De cap manera això no significa que totes les persones visquin quatre anys més. I tampoc no es poden fer previsions demogràfiques que vagin més enllà de deu anys. Quan parlen de demografia, manipulen: no és una qüestió de diferència entre nombre d'adults i gent gran, sinó que cal parlar de cotitzants i de pensionistes, i llavors és quan el pretès risc demogràfic es demostra menor.

JOVES

A l'Estat espanyol hi ha un abús inadmissible en les reduccions i cotitzacions empresarials a la Seguretat Social per diferents incentius. És l'única eina que els governs han sabut trobar per tal d'incentivar la creació d'ocupació i la contractació juvenil (i de tants altres col·lectius), tot i que s'ha demostrat sobradament que no soluciona el problema. No és admissible que en el mateix document en què es parla de la necessitat de trobar la viabilitat del sistema de pensions (correcció d'una possible falta d'ingressos futura) s'aprovi una bonificació del 100% de la quota empresarial a la Seguretat Social per contractar joves a temps parcial (eximint-los d'aquest cost s'accentua la falta d'ingressos). Existeix un risc més que evident que, d'una banda,

s'incrementin els anys cotitzats i treballats per part dels treballadors i les treballadores i, de l'altra, que en un futur proper es rebaixin les cotitzacions a la Seguretat Social que paguen els empresaris, atenent a la demanda històrica de la patronal CEOE. Amb tot, sembla ser que es consolida la fractura laboral generacional que trenca el país per la meitat. D'una banda, les generacions que avui són majors de 40-45 anys d'edat, que han realitzat carreres laborals fixes (estabilitat, sous, carreres ascendents), amb pensions públiques garantides i un accés al mercat d'habitatge raonablement assumible; i, d'altra banda, les generacions que avui són menors de 40 anys, amb llocs de treball temporals, infraqualificats, amb sous inferiors per a les mateixes tasques, dedicant percentatges molt elevats dels ingressos a l'habitatge i, ara, amb unes perspectives de jubilació més empobrides.

El nostre posicionament:

Pels set motius concrets exposats, Joves d'Esquerra Verda-JEV ens declarem en contra de l'Acord de reforma del sistema de pensions i l'Acord econòmic i social. Aquests acords condemnen a la pobresa moltes persones en el tram final de les seves vides, i entenem que és una mesura equivocada i innecessària. Ubiquem aquesta retallada social dins d'una llista d'altres retallades esdevingudes des del començament de la crisi, l'any 2008, davant de les quals també ens hem posicionat en contra (rebaixa dels sous del funcionari, reforma laboral, traspàs de diners públics cap a la banca, etc.).

Joves d'Esquerra Verda-JEV no acceptarem el xantatge dels mercats, defensem els serveis públics i l'Estat del Benestar com a eines més potents de redistribució de la riquesa, per tal de viure en una societat més justa. La sortida de la crisi passa per un canvi de model productiu que modifiqui les estructures econòmiques actuals cap a una economia sostenible d'alt valor afegit i una ocupació de qualitat. L'onada de retallades socials que s'han dut a terme des del 2008 no responen a cap necessitat real de l'economia, no són inevitables, ni necessàries, ni aporten solucions per combatre l'alt percentatge d'atur que suportem. La situació de crisi, per contra, s'ha aprofitat per fer de justificació d'unes reformes laborals que beneficien l'empresariat en aquells moments en què la gent treballadora té més dificultats per fer-hi front.

Joves d'Esquerra Verda-JEV estem en contra del desmantellament encobert del'Estat del Benestar que s'està duent a terme.

8 de març, Dia Internacional de les Dones Treballadores

10

El proper 8 de març es commemora el Dia Internacional de les Dones Treballadores, però aquest any el context polític que ens acompanya no convida les dones a sentir-se satisfetes. Tot i haver avançat en les reivindicacions feministes, haver augmentat la presència femenina en el mercat laboral, haver aconseguit acabar amb algunes desigualtats, etc., les noves condicions que presenta la reforma de les pensions perjudiquen en major mesura les dones joves que, en definitiva, continuem essent, un altre cop, doblement discriminades. D'una banda, en relació amb les cotitzacions, ja que les trajectòries laborals de les dones presenten una tendència més elevada a patir manca de cotització, cosa que es troba completament relacionada amb els períodes en què les dones abandonen la feina remunerada per dedicar-se a la cura de familiars. D'aquesta manera, en cotitzar menys temps i amb menys sou, la pensió a què poden optar és més minça. A més a més, les dones disposen de menys renda i menys capacitat d'estalvi per poder complementar les pensions amb un fons privat, tal com s'intenta incentivar amb la reforma. Cal tenir en compte que, actualment, les dones representen més del 70% de les persones que reben una pensió no contributiva l'import de la qual no arriba als 340 euros al mes, i és que una de cada quatre dones majors de 65 anys es troba per sota del llindar de la pobresa.

Així doncs, amb aquestes propostes el futur es complica de nou per a les joves d'avui en dia, que encara tindrem més dificultats potser no per accedir al mercat laboral, però sí per poder tenir dret a una pensió digna que ens permeti viure plenament i d'acord amb els reptes que ens planteja la vida.

No siguis perfecta, sigues lliure!

Sota el lema 'No siguis perfecta, sigues lliure!', el grup sectorial de Dona Jove de Joves d'Esquerra Verda ha reeditat la campanya de l'any passat amb motiu del Dia Internacional de les Dones Treballadores, que es commemora el 8 de març. Com cada any, la campanya persegueix l'objectiu de trencar tòpics i conscienciar la societat i, en especial, les dones joves que no han de fer cas dels estereotips i que han de ser com elles vulguin, és a dir, lliures.

CiU-PSOE: la pinça de les regressions mediambientals

Catalunya ha fet avenços sense precedents amb les polítiques sostenibilistes de medi ambient que ICV-EUiA des del Govern catalanista i d'esquerres ha dut a terme els darrers 7 anys. Hi ha hagut reticències i oposicions, també dels exsocs del PSC i d'ERC. Però hem avançat com a societat tot allò que no havíem progressat en tres dècades. I, ara, hem retrocedit sense precedents en tan sols 50 dies de govern de la dreta de CiU.

En termes polítics, ens hem quedat sense prioritats relacionades amb la biodiversitat, amb el medi natural, amb la qualitat ambiental, amb la mobilitat, amb el paisatge. I és que totes les secretaries sectorials i direccions generals han estat degradades per la dreta fins a la mínima expressió o la desaparició. Ja no tenim Departament de Medi Ambient; acompanyem Múrcia en aquest viatge cap a la irresponsabilitat. Tot per ideologia, per dogmatisme, perquè la dreta més rànica d'Europa, una CiU que condiciona el PSOE a tot l'Estat espanyol, mai no ha cregut en la preservació del medi ambient com a garantia per a les generacions presents i futures. Ho explicitava nítidament el nou conseller democristià d'Agricultura: "La máxima es que la protección del medio ambiente puede y debe ser rentable" (La Vanguardia, 15/1/11). Només es mouen pels interessos econòmics particulars, per satisfer les necessitats dels lobbies empresarials que contaminen i que defrauden fiscalment.

Per si algú encara creu que han fet curt amb l'eliminació de mesures com els 80km/h, els mateixos que fa molt pocs anys negaven el canvi climàtic en públic, i que avui ho segueixen fent en privat, acompanyen amb orgull polític el PSOE en el seu viratge sense retorn cap a la dreta. Primer, capítol de retallades de drets socials i laborals. Després, dosis pronuclears injectades en forma de llei. I és que CiU i el PSOE, amb els governs de Mas i ZP com a màxims exponents, s'han posat d'acord (amb el beneplàcit afegit del PP i el PNB) a eliminar el màxim de 40 anys de vida útil de les centrals nuclears en el redactat del projecte de Llei d'Economia (in)Sostenible. Quan ja tinguem el mort nuclear ben encolomat, alerta perquè ens voldran encolorar a Ascó el cementiri nuclear.

Per tot plegat, els barrarem el pas al carrer i a les institucions. Menteixen fent veure que els importa el medi ambient, mentre que l'únic que els interessa és el benefici econòmic que poden aconseguir carregant-se el nostre entorn natural. A la gent jove que ens quedi clar que l'alternativa és que esquerra i ecologia vagin de la mà en pro d'una societat més justa. La resta, el cinisme de la dreta.

Pau Planelles, Medi Ambient JEV

Sí a Internet!

Amb l'aprovació de l'anomenada Ley Sinde el Govern Espanyol ha volgut tancar en fals el debat sobre la compatibilitat de la protecció dels drets d'autor amb la llibertat a Internet. A més, en el procés de tramitació de la llei, que només acontenta la gran indústria cultural sense entrar en el fons de la qüestió, s'ha menystingut als i a les internautes tot i que han generat argumentaris de consens, fruit de multitudinaris debats, amb gran acceptació a la xarxa. En aquest sentit, el director de cinema Àlex de la Iglesia escrivia al seu Twitter el 24 de gener a propòsit del pacte entre PSOE, PP i CiU "El PP ha enfangado una cosa de por si enfangada. Que desastre" i afegia posteriorment "Lo hemos intentando, y no habido respuesta. Cero. Han pactado una ley que no conviene a NADIE. Dos intervenciones judiciales? Desastre".

I amb l'aprovació de la llei la polèmica no està tançada. Les darreres accions de protesta organitzades a Internet s'encaminen a traslladar el debat obert virtualment al conjunt de la societat. El que passa a Internet no té per què quedar-se a Internet i pot i vol tenir repercussió real, tal com es desprèn d'iniciatives com www.nolesvotes.org. De fet, per la pròpia naturalesa d'Internet, sorgiran noves vies per compartir arxius tal i com va escriure el periodista Ignacio Escolar al seu bloc "La Ley Sinde está ya hecha pero el debate no terminará. La ley fracasará. No acabará con la piratería, por muchas webs que se cierren, como tampoco acabó cuando el viejo Napster cerró. Dentro de un tiempo, no mucho, habrá que volver a hablar porque no sólo hacen falta leyes, sino consenso social. Y hablar está muy bien, pero no sirve de nada si no hay alguien dispuesto a escuchar".

Però centrem el tema: Què té de dolent la Ley Sinde? Per què ha sorgit tota aquesta polèmica? Donem per vàlides dues premisses: tothom té dret a la protecció de la seva propietat intel·lectual i amb la revolució digital tothom pot accedir fàcilment i instantània a qualsevol producció cultural mundial. Totes dues premisses entren en confrontació des del moment en que qui crea té dret a rebre una remuneració per l'explotació del seu patrimoni immaterial, les seves idees, però els usuaris i les usuàries d'Internet han assumit que hi poden accedir de forma gratuïta. Evidentment aquesta gratuïtat perjudica als autors i les autores de continguts culturals de forma directa i indirecta (perquè deixen de percebre part dels ingressos derivats del consum de les seves creacions i perquè, a més, les grans indústries culturals actuen de forma més conservadora a l'hora d'invertir en un mercat en plena mutació). Alhora, hi ha sociòlegs que apunten que la gent jove, la nostra generació, els primers i les primeres que vivim pitjor que els nostres pares en l'Europa posterior a la Segona Guerra Mundial, ens hem acostumat a tenir en la xarxa un espai d'oci divers, inesgotable i gratuït. Com una mena de vàlvula d'escap que fa minvar les frustracions a les que ens aboca la nostra societat. Per últim, no és menys cert que tot i que ara hi hagi un major risc que hom pugui no viure de la seva obra, quan paradoxalment aquesta potser ha estat multitudinàriament vista o llegida o escoltada, també és cert que el fet de poder arribar a molt més públic, també implica un major reconeixement de l'artista i, per tant, aquest pot arribar a viure del que ha produït, cercant noves maneres de transformar la popularitat en beneficis tangibles.

Hi ha professionals com el guionista José A. Pérez que també ho veuen així, tal i com deixa escrit a l'entrada del seu bloc del 18 de gener "No me siento cómodo con la etiqueta de creador ni con la de internauta. Buena parte de mis

trabajos los he conseguido gracias a la red. Muchos han sido por este blog, cuyo contenido es creative commons. Escépticos, por ejemplo, ha tenido más espectadores en Internet que en televisión, y gracias a esa difusión, me han ofrecido nuevos trabajos. Dice la ministra de Cultura y muchos otros que sin los derechos de autor habría menos creadores. Lo que supongo que quiere decir es que habría menos creadores ricos".

I aquí tenim el moll de l'ós: el nou panorama de consum cultural realment afecta a l'artista, o bé l'afecta perquè aquest tradicionalment ha estat lligat a un model empresarial que ha procurat maximitzar els seus beneficis a costa de preus abusius als consumidors i unes mínimes garanties pels creadors? I és precisament l'epicentre de tot perquè ningú pot donar una resposta clara i contundent a aquesta pregunta. El que és clar és que avui assistim a les últimes cuetades d'una indústria cultural basada en un model de negoci obsolet, intentant perpetuar-se en una societat i una economia digitals.

Una de les vies per les que s'aposta de forma clara i contundent a la xarxa és el d'una propietat intel·lectual menys encorsetada, oberta a fórmules de participació i col·laboració, i a diferents usos; potser també i fins i tot, per què no, voluntària i flexible. No oblidem que moltes creadores i molts creadors han apostat per llicències més flexibles de drets d'autor com ho són Creative Commons o Coloriuris.

Perquè en aquest moment ja hi ha incipients formes de negoci cultural que encara s'han de millorar molt, malgrat que la indústria no fa cap esforç per adaptar-se i s'ha centrat en constituir-se com a lobby. És per aquest motiu que ens arriben moltes opinions de destacats creadors en sintonia amb la Ley Sinde; però la realitat és que també hi ha cantants com Nacho Vegas contraris a ella i fins i tot s'ha constituït una plataforma de músics <http://musicoscontrasinde.blogspot.com> que aplega grups i artistes en desacord amb la llei i el model industrial imperant.

Ningú s'ha atrevit a abordar una profunda reestructuració legal i econòmica del tema i la Ley Sinde empitjora el panorama: és un nou nyap que esmena la Ley de Propiedad Intelectual (i tres lleis bàsiques més), les bases de la qual es van establir el 1996, molts anys abans de l'eclosió d'Internet, i elimina drets bàsics com el dret a un judici just, ja que ara serà una comissió i no pas un jutge qui determini si s'ha de tancar un lloc web o no. Això tot just després que Europa ens hagi fet saber que el cànon digital, que establia l'anterior modificació de la llei de propietat intel·lectual (2006), és il·legal. A més, aquesta situació genera molts dubtes jurídics tal i com apuntava l'advocat David Bravo al seu Twitter el 26 de gener "Sabemos qué diría un juez, lo que dirá la comisión no (...) Todas las respuestas se resumen en una: No lo sabemos, la comisión decidirá".

Cal reformar la llei, d'acord, però també cal plantar cara a una indústria cultural ancorada en un model de negoci obsolet que pretén perpetuar-se artificialment. Cal establir nous models a partir d'un gran acord per trobar el necessari equilibri entre la llibertat d'Internet i el que això suposa per distribuir mundialment la cultura amb el respecte pels creadors i les creadores culturals. I per això cal molt més diàleg. Molta més participació 2.0.

Miquel Àngel Claveria

En aquesta secció hi trobaràs barbaritats i curiositats del món de la política. Ens en pots enviar els teus suggeriments i les publicarem al següent número: jovent@joves.cat

miscel·lània

Boques!

"Les dones són menys felices gràcies a la igualtat. És l'èxit de la revolució feminista"

Xavier Sala i Martín, Economista.
10/02/11, *Divendres*, TV3

Vist a la televisió pública

"Rifiuta l'omofobia", missatge del Ministeri per la Igualtat italià.

"Millor que m'agradin les dones guapes que ser gai"

Silvio Berlusconi, primer ministre italià.
2/10/11, *elperiodico.com*

La pela és la pela
#turismeHoms

"L'actual conjuntura d'aquestes setmanes a la Ribera Sud del Mediterrani ens obre una gran oportunitat al nostre país"

Francesc Homs, portaveu del Govern.
22/2/11, *Roda de premsa Pla Estratègic de Turisme, gencat.cat*

"Carla Antonelli (...) ésta es la chica, chico, chique que va a defender en las listas de Tomás Gómez el Madrid plural y cosmopolita. A mí me parecería más lógico que se presentase un parado, alguien con síndrome de Down o alguien enfermo de Sida"

Xavier Horcajo, presentador de Otro gallo cantaría
9/2/11, *Intereconomía*

TDT party

"Me he divertido mucho con el terrorismo"

Fernando Savater
21/2/11, *ABC.es*

Catalanismo y lobby gay arrasan a los Goya

La academia de cine se hunde en una sima de ideología de género y guerracivilismo donde el arte no cuenta para nada.
14/2/11, *intereconomía.com*

VS

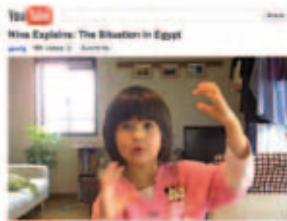
Toda la miga de los Goya para 'Pa Negre'

El director mallorquín hace historia con 'Pa Negre'. La Academia de Cine premia con nueve estatuillas la película sobre la posguerra civil rodada en catalán. *Público.es*

Destaquem:

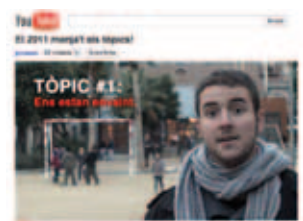
**Nina Explains:
The Situation in Egypt**

Volem veure la Nina als Matins!

El 2011 menja't els tòpics!

Joves d'Esquerra Verda desmunta tòpics sobre la immigració.

Anticiclones que son de Iniciativa manteniendo los 80 km/h.

#algúhadit:

Txell Bru Ventayol

Membre d'Unitat
Contra el Feixisme
i el Racisme

14

“Els discursos feixistes i xenòfobs estan construïts sobre mentides. Cal desmuntar tòpics.”

●●● **En un moment com l'actual, de crisi profunda, qui són els que es dediquen a atiar el racisme i la xenofòbia?**

Són grups feixistes que aprofiten el malestar de la gent per vendre falses solucions a la crisi i difondre els seus missatges xenòfobs i racistes i que, sovint, es presenten com a opcions democràtiques, com el cas de Plataforma per Catalunya. I són també bona part dels partits polítics majoritaris que adopten aquest discurs, bé de forma habitual o bé de forma més puntual, per tal d'obtenir beneficis electorals.

●●● **Amb quin objectiu es crea Unitat Contra el Feixisme i el Racisme?**

UCFR es crea com una iniciativa unitària per combatre l'ascens del feixisme i el racisme a Catalunya, inspirada en el model de la mobilització contra la guerra de l'Iraq, amb una participació ciutadana àmplia i plural.

●●● **Aquesta lluita unitària és suficient sense el compromís dels grans partits polítics?**

La gran majoria de la societat catalana rebutja el feixisme. Evidentment, un compromís dels grans partits polítics seria important però, malauradament, ja hem vist que pràcticament tots els partits polítics amb representació parlamentària no tenen massa escrúpols a l'hora d'alimentar falsos debats sobre la immigració amb la finalitat d'obtenir rèdit electoral.

●●● **No són pocs els actes i les activitats que es fan en contra de partits xenòfobs i racistes; fins a quin punt això no és donar-los publicitat i importància desmesurada?**

Aquest debat no és nou. Fa molts anys que a Europa es planteja aquesta qüestió, i sembla que els esdeveniments han demostrat que ignorar la presència d'aquests grups feixistes no fa que desapareguin, sinó més aviat tot al contrari. A França, per exemple, el Front National s'ha anat fent fort mentre des de l'esquerra s'adoptava aquesta estratègia de mirar cap a una altra banda. No es tracta de fer-los publicitat, sinó de mostrar la seva veritable cara i posar en evidència el seu discurs.

Txell Bru
Ventayol

“malauradament, ja hem vist que pràcticament tots els partits polítics amb representació parlamentària no tenen massa escrúpols a l'hora d'alimentar falsos debats sobre la immigració amb la finalitat d'obtenir rèdit electoral.”

15

●●● Quines eines considereu indispensables per tal de combatre els discursos que inciten a l'odi i al racisme?

L'educació i la informació. Els discursos feixistes i xenòfobs estan construïts sobre mentides i cauen pel seu propi pes quan es contrasten amb informació real. Cal, per tant, difondre aquesta informació i desmuntar els tòpics que circulen sobre la immigració i que alimenten aquests discursos.

●●● El paper de les escoles és clau en la transmissió de valors. Creieu que caldria influir en els currículums per tal que aquests donessin més importància a valors com el respecte o la convivència?

Efectivament, l'educació és fonamental. Fomentar valors com el respecte i la convivència sempre és positiu, però cal potenciar la difusió del coneixement en dues qüestions: d'una banda, apropant-nos a allò que ens és estrany, perquè la coneixença de l'altre sempre és la millor vacuna contra el racisme; i, d'altra banda, conèixer la nostra pròpia història, ja que de cap manera no podem oblidar les conseqüències que el feixisme i la xenofòbia van tenir a Europa durant els anys 30.

●●● No fa massa hi ha hagut un canvi en el Govern de la Generalitat. Com valoreu aquest canvi? Què n'espereu, d'aquest nou govern?

Malauradament, la tendència global de les darreres eleccions és la d'un gir a la dreta que de cap manera pot ser positiu. No esperem, doncs, millores en les polítiques del nou govern. I resulta especialment preocupant observar com partits majoritaris de dretes han experimentat un augment considerable utilitzant, en algun cas, discursos obertament racistes i excloents.

●●● D'aquí a uns mesos tornem a tenir unes eleccions, aquesta vegada municipals. Quins són els reptes que us plantegeu des d'UCFR de cara al proper 22 de maig?

En aquestes eleccions, hi ha partits feixistes que presentaran candidatures arreu del territori i, en el cas de Plataforma per Catalunya, amb opcions reals d'obtenir regidors a diversos municipis. Per això, UCFR s'ha proposat desemascarar l'autèntica naturalesa feixista dels seus dirigents, i trencar els mites feixistes i racistes que aquesta i d'altres formacions polítiques estan alimentant i difonent pels seus propis interessos electoralistes.

guió:
pepe gálvez
il·lustracions:
joan mundet
còmic:
alfons lópez
pvp: 15 euros

**ija a La
venda!**

PARA EVITARLA EMPLE
CALLES NO DEMASIADO

MIGUEL NÚÑEZ ES DESCRIVIA A SI MATEIX COM UN COCODRIL VELL, "PUES NACÍ EN EL AÑO VEINTE Y TUVE LA SUERTE DE VMIR LOS AÑOS DE LA REPÚBLICA, LOS DE LA GUERRA CIVIL Y TAMBIÉN LA SUERTE, POR QUÉ NO DECIRLO, DE VMIR LOS AÑOS DE LA LUCHA CONTRA LA DICTADURA". LES SEVES VIVÈNCIES ENS PARLEN AMB ELOQUÈNCIA NO NOMÉS DEL QUE VA SIGNIFICAR LA DICTADURA FRANQUISTA, SINÓ SOBRETOT D'ALLO QUE VA SER LA LLUITA PER LA DEMOCRÀCIA.

A LA HORA EN PUNTO, LOS CL
CADA UNO POR SU DERECHA

Miguel Núñez MIL VIDAS MÁS

**Premi
Nacional
de Còmic**

ALFONSO LÓPEZ · PEPE GÁLVEZ · JOAN MUNDET

EDICIONS DE PONENT

núm. **96**
3 2011

butlleta de subscripció

Envia aquesta butlleta a Joves d'Esquerra Verda:
Carrer Armengol 2-8, 08003 Barcelona

Desitjo rebre gratuïtament el jovent Vull apuntar-me a Joves d'Esquerra Verda Vull rebre més informació de Joves d'Esquerra Verda

nom i cognoms .....

Data de naixement .....

estudies? .....

adreça .....

què? ..... on? .....

municipi ..... CP .....

treballes? ..... en què? .....

telèfon ..... e-mail .....

què et sembla aquesta revista? .....

